

APOSTOLIK (2) *sb m*

a oraz o jasne.

pl N apostolicy (1). ◇ A apostoliki (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Członek sekty chrześcijańskiej powstałej w IV w., uważającej naśladowanie apostołów za warunek zbawienia (2) : Záfye/ byłoć wiele kácerzow w końcyele krześciyáńłkim/ ktorzy dobry y fwyętbliwy żywot wyedli/ [...] ápoftolicy/ Mánichei/ Audiani, Nouatiani *KromRozm I* C4; *KromRozm II* v4v.*

Cf APOSTOLCZYK

TZ